

ger bag forslaget, men at man under hensyn til de oplysninger, der er givet af ministeren for skatter og afgifter om vanskelighederne ved at administrere forslaget, henstiller til ministeren at arbejde videre med løsning af vanskelighederne og eventuelt vende tilbage med et forslag.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling, men har dog vedrørende det under I omhandlede lovforslag stillet et ændringsforslag.

Mindretallet udtaler: Regeringen bidrager ikke til løsningen af Danmarks dybt alvorlige økonomiske problemer ved at øge skatte- og afgiftstrykket. Regeringen har mulighed for at få et bredt flertal i folketinget for en politik, der sikrer så betydelige besparelser i den offentlige sektor, at den kunne have undgået en forhøjelse af skattetrykket. Regeringen ønskede ikke at følge denne politik. Derfor kan mindretallet ikke støtte regeringens ønske om øgede skatter og afgifter, som kun kan forstærke en række af de balanceproblemer, der truer den økonomiske handlefrihed i Danmark.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling og bemærker:

Fantasiløse skatte- og afgiftsforhøjelser har mere end noget andet været medvirkende til, at landets økonomi og konkurrenceevne er blevet ødelagt. Ikke desto mindre fortsætter et flertal i folketinget bestående af et sammenrend mellem valgskrække socialister, kristelige, såkaldte centrum-demokrater og radikale nu denne landsskadelige fremgangsmåde, selv om de inderst inde godt er klar over, at de er på forkert spor. Ud over at dette flertal kan få lov at klæbe til taburetterne i en lidt længere periode, medfører en momsforhøjelse også flere andre negative virkninger. Antallet af arbejdsløse vil således stige med ca. 8.000, konkurrenceforholdet vil blive yderligere forringet, likviditeten i flere virksomheder ligeså. Det eneste, som vil blomstre, er græsehåndelen og det sorte arbejde. Presset for højere lønninger vil blive forøget. Regeringen og de såkaldte forligspartier er

medskyldige i, at strejker og anden uro ødelægger arbejdspladserne.

Fremskridtspartiet kan under ingen omstændigheder medvirke til at gennemføre den slags lovgivning. Vi håber, at befolkningen snart finder ud af, at forligspartiernes hule taler om ansvarlighed, hædersmænd osv. blot er ord for at dække over deres egen fantasi-løshed. Når den dag oprinder og forligsmagerne får et velfortjent spark ud fra Christiansborg, bliver det atter godt at leve i Danmark.

Da regeringsforslagene om parfumeafgift og ekstra tobaksbeskatning er knyttet nøje til forslaget om momsforhøjelse, indstilles også disse to forslag til forkastelse.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler følgende:

Lovforslaget under I er et led i et reaktionært forlig og bør alene af den grund forkastes. Men netop dette lovforslag vender i særlig grad den tunge ende nedad. Specielt er det uforståeligt, at regeringen lader fødevarer blive ramt af den fulde momsforhøjelse.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling og skal i øvrigt udtale følgende:

Sammen med en forhøjelse af indkomstbeskatningen er en forhøjelse af merværdiafgiften den dårligst tænkelige måde at tilvejebringe balance på statens budget, hvilket blandt andet fremgår af, at det har været nødvendigt at gennemføre omfattende sociale kompensationer for at bøde på de værste ulemper ved en forhøjelse af merværdiafgiften fra 20,25 pct. til 22 pct. Det er mindretallets opfattelse, at der alligevel bliver lavindkomstgrupper tilbage, som ikke får kompensation for forhøjelsen af merværdiafgiften.

Mindretallet vil i øvrigt gerne henvise til de under lovforslag nr. 231 – udskrivningsprocenten for kalenderåret 1981 og om ændring af forskellige skattelove. (Regulering af beløbsgrænser) – gjorte bemærkninger. Mindretallet vil dog gerne her tilkendegive, at det danske samfund må acceptere en lavere realindkomst som følge af et forringet bytteforhold, blandt andet som følge af de stedse